

Arrest

nr. 278 787 van 17 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. DIENI en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004

1.2. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 oktober 2019 samen met haar vader.

1.3. Haar vader dient op 20 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd ook namens de verzoekende partij ingediend. Op 17 december 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient de vader van de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij 's Raads arrest van 7 juni 2021 met nummer 255 664 wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling en wordt de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.4. Op 20 september 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

1.5. Op 10 februari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

1.6. De commissaris-generaal neemt op 11 april 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U, KEVC, verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) 2004 in de hoofdstad San Salvador, El Salvador. Daar groeide u op bij uw vader, uw tante, uw oma en uw zussen. Uw dagen bracht u door met naar school gaan, helpen in het huishouden en daarnaast was u aangesloten bij een voetbalclub.

Toen u ongeveer twaalf jaar oud was, kwam u tot het besef dat u zich zowel tot meisjes als jongens aangetrokken voelt. Wat later werd u zich meer bewust van uw seksuele oriëntatie, toen u op uw vijftiende een eerste keer een romantische relatie begon met een meisje. Vervolgens had u zonder medeweten van anderen, en voornamelijk via het internet, verschillende liefjes. Ook op uw school in El Salvador waren er veel meisjes die biseksueel of homoseksueel waren. Verschillende niet-heteroseksuele meisjes van uw school verdwenen en werden later dood teruggevonden.

Op een gegeven werd uw vader, een taxichauffeur, benaderd door leden van de bende 18. Er werd 250 dollar van hem geëist en hij werd met de dood bedreigd indien hij dit geld niet zou overhandigen. Uw vader weigerde echter om een dergelijk bedrag te betalen, waarop hij door enkele bendeleden werd aangevallen. Hij werd zwaar toegetakeld, maar slaagde erin te ontkomen. Hierop maakte uw vader de beslissing dat voor uw gezin niet langer veilig was en hij bracht u naar zijn grootmoeder. Uw vader besloot dat jullie gezin El Salvador moest verlaten en begon de nodige reisformaliteiten te regelen. U bleef vervolgens gedurende ongeveer een maand ondergedoken bij uw overgrootmoeder.

Op 13 oktober 2019 verliet u samen met uw vader (19/24707) en zijn partner El Salvador en reisde u als begeleide minderjarige met het vliegtuig via Madrid naar België. Uw vader diende op 20 oktober 2019 mede in uw hoofde een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 17 december 2020 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw vader tekende beroep aan tegen deze beslissing. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest met nummer 255664 van 7 juni 2021. Vervolgens deed u op 20 september 2021 in eigen naam een verzoek tot internationale bescherming in België.

Na uw aankomst in België kende u een confrontatie met een bendelid genaamd DSG. Hij en zijn vriendin bedreigden u vanuit El Salvador nadat ze hadden gehoord dat u slecht praatte over hen. U had het meisje immers verteld dat het niet goed was om een relatie te hebben met een bendelid. U vertelde uw vader wat er was gebeurd, die u aanraade om uw WhatsApp-nummer te verwijderen, hetgeen u ook deed. Hierna werd u niet langer lastiggevalen.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u te zullen worden gedood door leden van de bende 18, alsook verwijst u naar algemene discriminatie.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofde, als toenmalige begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door DVZ steunmaatregelen verleend. Meer bepaald heeft het persoonlijk onderhoud aldaar plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd (moeder) die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u intussen meerderjarig bent. Bij de beoordeling van uw verklaringen werd evenwel rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Bovendien werd het persoonlijk onderhoud niettemin afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de bende 18 (CGVS, p. 15, p. 31). U geeft te kennen voor uw leven te vrezen, enerzijds omwille van de zogenaamde problemen die uw vader in El Salvador reeds met deze bendeleiden zou hebben gekend, anderzijds verwijst u naar uw seksuele oriëntatie. In dit verband haalt u tevens aan dat u omwille van uw bisexualiteit/homoseksualiteit zal worden gediscrimineerd.

Om te beginnen zijn uw asielmotieven en vrees in eerste instantie grotendeels gebaseerd op de asielmotieven die uw vader JAVG (CG 19/24707) reeds heeft uiteengezet (CGVS, p. 15, p. 30, p. 31). De door u aangehaalde doodsb bedreigingen vanwege de bendes werden reeds beoordeeld in het kader van uw vaders verzoek om internationale bescherming. Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u ingevolge de vermeende problemen die uw vader poneerde, noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS dan ook naar de motivering in de beslissing waarin uw vader de Vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt d.d. 17 december 2020. Deze beslissing werd in haar totaliteit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest met nummer 255664 van 7 juni 2021. U kan een kopie van de beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud van uw vader terugvinden in de blauwe farde van het administratief dossier.

Daarnaast verklaart u vervolging te vrezen omwille van uw seksuele oriëntatie. Hoewel er enkele serieuze bedenkingen dienen te worden gemaakt bij uw verklaringen omtrent uw zelfverklaarde bisexualiteit/ homoseksualiteit (zie infra), dient het CGVS vooreerst te benadrukken dat het loutere feit te behoren tot de LGBTI-gemeenschap in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBTI-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken en dat er ernstige tekortkomingen zijn wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, noch wordt in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van leden van de LGBTI-gemeenschap omwille van hun seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit.

Wat betreft wetten en beleid, overstijgt El Salvador de meeste Centraal-Amerikaanse naties in het erkennen van de rechten van de leden van de LGBTI-gemeenschap. Zo heeft El Salvador verschillende internationale mensenrechtenverdragen ondertekend en is het het enige Centraal-Amerikaanse land dat lid is van de LGBTI Core Group van de Verenigde Naties. Leden van de LGBTI-gemeenschap worden tegen discriminatie beschermd door een arrest van het Hooggerechtshof uit 2009, door het strafwetboek en een ministerieel decreet van 2010. Overigens ging in 2015 de wet tegen haatmisdrijven van kracht. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Ter zake wordt verwezen naar een rechtszaak van 28 juli 2020 waarbij drie politieagenten tot twintig jaar gevangenisstraf werden veroordeeld omwille van de moord op een transvrouw. Niettegenstaande het misdrijf uiteindelijk niet werd geclassificeerd als haatmisdrijf, in tegenstelling tot wat de openbare aanklager had geformuleerd in zijn eerste aanklacht, betreft het een belangrijk precedent voor de LGBTI-gemeenschap in El Salvador. Voorts blijkt uit de toegevoegde informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de Pride Parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Ook UNHCR heeft in de Eligibility Guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale

bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Het geheel aan uw verklaringen wordt gekenmerkt door verscheidene markante eigenaardigheden, alsook enkele merkwaardige tegenstrijdigheden, waardoor de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven vrees onherstelbaar wordt ondermijnd.

Om te beginnen dient te worden aangestipt dat het gegeven dat uw zogenaamde seksuele oriëntatie en de vrees die u hieraan verbindt nooit eerder tijdens de gehele asielprocedure van uw vader aan bod zijn gekomen, danig afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid en die van uw vrees. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat indien uw seksuele geaardheid u zou verhinderen om terug te keren naar El Salvador aangezien uw leven hierdoor in gevaar zou zijn, een dergelijk cruciaal element door uw vader naar voren zou zijn gebracht bij het CGVS en in tweede instantie bij de RvV. Hij diende zijn verzoek om internationale bescherming immers ook in uw hoofde in, als toenmalige begeleide minderjarige. Dat uw vader nooit eerder op de hoogte zou zijn geweest van uw bisexualiteit/homoseksualiteit omdat u angstig zou zijn geweest om het hem te vertellen (CGVS, p. 19), vindt moeilijk enige weerklank. Doorheen het persoonlijk onderhoud komt immers naar voren dat uw vader werkelijk op geen enkel moment een probleem heeft gemaakt van homoseksualiteit, dat hij niet-heteroseksuele geaardheden als volstrekt normaal beschouwt en tolerantie uitstraalt, ook naar zijn goede vriend die zelf homoseksueel is (CGVS, p. 29). Jullie koesteren bovendien een uitstekende onderlinge band (CGVS, p. 9, p. 10). Daarbij mag blijken dat uw familie, hoewel het nooit eerder formeel zou zijn uitgesproken, al langere tijd op de hoogte bleek van uw seksuele oriëntatie (CGVS, p. 24-25). Er waren met andere woorden werkelijk geen concrete aanwijzingen dat uw vader slecht zou reageren op dergelijk nieuws. Het mag bijgevolg verbazen dat u werkelijk nooit de intentie zou hebben gehad om uw vader in te lichten over de zogenaamde vrees voor uw leven en discriminatie doorheen zijn asielprocedure, zelfs niet nadat hij reeds een negatieve beslissing ontving van het CGVS en hij deze beslissing ging aanvechten in een beroepsprocedure bij de RvV. In periode tussen deze negatieve beslissing en de daaropvolgende zitting bij de RvV zou u bovendien het slachtoffer zijn geworden van vermeende bedreigingen (CGVS p. 16, zie tevens infra). Andermaal dient te worden benadrukt dat indien u werkelijk niet-heteroseksueel zou zijn en hierdoor werkelijk niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, u dit op zijn minst kenbaar zou hebben gemaakt aan uw vader, daar hij zich in de procedure bevond om een terugkeer naar El Salvador te vermijden en uw toevoegingen dus zeer belangrijk zouden zijn geweest. Dat er vervolgens wordt besloten om na de afgeronde asielprocedure van uw vader in uw hoofde een eigen verzoek om internationale bescherming in te dienen, en u alsnog bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw zogenaamd werkelijke asielmotieven niet naar voren brengt – u rept er met geen woord over uw vrees en seksuele geaardheid, maar verwijst enkel naar dezelfde ongeloofwaardige problemen als uw vader – doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen. Vermeende angst dat uw vader dit niet goed zou opnemen, kan zoals hierboven reeds toegelicht geen verschuiving bieden. Het feit dat u dit werkelijk cruciale aspect in uw asielrelaas slechts de eerste maal opwerpt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS – in wezen zelfs pas nadat uw raadsman hier als eerste melding van maakte (CGVS, p. 2) – maakt dat uw geloofwaardigheid alreeds aanzienlijk wordt aangetast en maakt dat uw verklaringen omtrent uw geaardheid en de vrees die u hieruit puurt al van in den beginne een opportunistisch en gepostuleerd karakter doen vermoeden.

Daar komt bij dat uw verklaringen omtrent uw seksuele geaardheid, de context hierrond en de implicaties hiervan in El Salvador niet weten te overtuigen. Uw beweringen zijn immers in hun geheel bijzonder eigenaardig, vaag, incoherent en gekunsteld te noemen. Verscheidene verklaringen omtrent verschillende onderwerpen raken in wezen kant noch wal en vertonen een merkwaardig gebrek aan doorleefdheid en oprechte ervaringen. Voor iemand die zich beroept op dergelijke asielmotieven betreffende seksuele oriëntatie, slaagt u er niet in om een coherent en klaar beeld te scheppen omtrent uw persoonlijke ervaringen en uw leven, waardoor u ook op geen enkele manier enige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk weet te maken.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw beweringen omtrent uw bewustwording van uw nietheteroseksuele voorkeur en uw voorbijgaande relaties niet geheel samenhangend en weinig overtuigend zijn te noemen. Wanneer u voor het eerst tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd wat u net bedoelt wanneer u spreekt over uw homoseksualiteit en wat dit betekent, kan u in wezen niet uitdrukken wat uw seksuele geaardheid dan net zou zijn, – u gebruikt doorheen het persoonlijk onderhoud de termen bisexualiteit en homoseksualiteit tevens doorlopend door elkaar – reageert u in wezen eerder ontwijkend en slaagt u er eigenlijk niet in om uw gevoelens en gedachten op doorleefde wijze naar voren te brengen (CGVS, p. 19-20). U kan zich niet herinneren hoe u tot het besef bent gekomen dat u zich ook aangetrokken voelt tot meisjes en er zouden volgens u geen bepaalde zaken of gebeurtenissen zijn die

zouden hebben gemaakt dat u zich vragen begon te stellen over uw seksualiteit (CGVS, p. 22). Wat later haalt u dan aan dat u op school meisjes zou hebben zien kussen, waarna u voelde dit ook te willen proberen (CGVS, p. 23). Deze beweringen laten echter een weinig doorleefde indruk na. Bovendien is een dergelijke nieuwsgierigheid niet noodzakelijk determinerend voor iemands seksuele oriëntatie. Het komt overigens merkwaardig over dat u niet in staat blijkt te zijn om een helder beeld te scheppen van uw voorbije relaties, nochtans een cruciaal aspect in de beleving van iemands identiteit en de bewustwording van een nietheteroseksuele oriëntatie. Zo geeft u initieel te kennen dat u nog nooit eerder in uw leven een romantische relatie zou hebben gehad (CGVS, p. 9). Later brengt u dan plots naar voren dat u niet één, maar naar eigen zeggen zeer veel relaties met meisjes zou hebben gehad (CGVS, p. 21). Dat u omtrent dergelijke impactvolle gebeurtenissen – die zulke relaties voor een puber onvermijdelijk zijn – alreeds tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet danig de wenkbrauwen fronsen. Wanneer u hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd, geeft u aan dat u de aanvankelijke vraag had begrepen als seksuele relaties, hetgeen voorgaande tegenstrijdigheid moeilijk weet te verschonen (CGVS, p. 22). Tevens opmerkelijk is het gegeven dat u verder weinig doorleefde toelichting kan geven over deze romantische relaties, die zich voornamelijk online zouden hebben afgespeeld. U meent zich zowaar de naam van uw allereerste vrouwelijke partner niet meer te herinneren, hetgeen volgens u te wijten is aan het vermeende feit dat u al zodanig veel vriendinnen hebt gehad (CGVS, p. 21). Zelfs indien u werkelijk dermate veel relaties zou zijn aangegaan, kan echter wel worden verwacht dat iemand zich de naam van zijn of haar eerste partner voor de geest weet te halen, zeker gezien het feit dat dit dan ook nog eens de eerste partner van hetzelfde geslacht zou zijn geweest. Daarenboven bent u op heden achttien jaar oud en zou uw eerste relatie met een vrouw zich hebben voorgedaan toen u vijftien jaar oud was, aldus slechts een luttel drie jaar geleden. Dat u dergelijke cruciale details simpelweg zou zijn vergeten, oogt weinig geloofwaardig. Andermaal laten uw verklaringen een weinig doorleefde indruk achter. Het feit dat u ook omtrent uw relaties geen duidelijk beeld kan scheppen, is evenmin bevorderlijk voor uw algehele geloofwaardigheid. Het CGVS betwist niet dat u nog jong bent, dat seksuele oriëntatie en genderidentiteit geen vaststaande maar fluïde zaken betreffen en dat iemand uiteraard nog zoekende kan zijn. Er kan echter van u wel redelijkerwijze worden verwacht dat u, ook al zou u nog niet geheel zeker zijn hoe u zich nu net identificeert, aangaande uw bewustwording en relaties doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen. U zou immers een vrees voor vervolging puur uit uw seksuele geaardheid. Uw jonge leeftijd kan aldus niet dienen als verschoningsgrond voor uw uiteenlopende en eigenaardige verklaringen.

Ook wat betreft de karakteristieke Salvadoraanse context, meer bepaald wat betreft de situatie voor de LGBTQ-gemeenschap, zijn uw verklaringen bevreemdend te noemen. Zo brengt u op een gegeven moment spontaan naar voren dat mannelijke homoseksualiteit in El Salvador in wezen niet veel zou voorstellen (CGVS, p. 17). U gaat verder dat bendeleden in El Salvador het als volstrekt normaal beschouwen wanneer mannen relaties aangaan met mannen, maar dat dit voor vrouwen daarentegen problematisch zou zijn. Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om hieromtrent meer duidelijkheid te verschaffen en wanneer er u wordt gevraagd of er dan in El Salvador geen sprake is van homofobie naar homoseksuele mannen toe, bevestigt u opnieuw meermaals dat dergelijke homoseksuele relaties in El Salvador geen enkel probleem zouden vormen en dat dit er als beslist gangbaar zou worden beschouwd en dat de problemen zich enkel voor vrouwelijke homoseksuelen zouden voordoen (CGVS, p. 30). Uw uitspraken zijn niets anders dan eigenaardig te noemen. Hoewel de algemene situatie voor mannelijke homoseksuelen in El Salvador niet van dien aard is dat internationale bescherming a priori gerechtvaardigd is, is deze situatie tevens niet de wonderlijke rozengeur en maneschijn die u ervan lijkt te maken (zie supra). Uw verklaringen getuigen van weinig kennis, weinig inleving en weinig affiniteit met het thema, hetgeen daarentegen toch enigszins kan worden verwacht van iemand die zich beroept op deze asielmotieven. Dat een Salvadoraanse die zich als niet-heteroseksueel zou identificeren dergelijke zonderlinge uitlatingen naar voren brengt, roept vragen op en brengt uw geloofwaardigheid verder op de helling.

In het kader van de bewustwording van uw seksualiteit verwijst u tevens naar uw zogenaamde schoolervaringen en u verwijst tevens naar deze schoolcontext wanneer u het heeft over homofobie in El Salvador – die volgens u dan wel enkel naar vrouwen toe zou bestaan (CGVS, p. 17, p. 23). Het zogenaamde gegeven dat er sprake zou zijn van homofobie, zou u weten doordat er veel lesbische/biseksuele meisjes vermoord zouden worden teruggevonden. U bent vervolgens echter niet in staat om concrete voorbeelden te belichten. U wordt tot wel driemaal toe gevraagd om een welomschreven en concreet voorbeeld te geven, maar u geraakt in wezen niet verder dan te herhalen dat er voornamelijk meisjes verdwijnen in El Salvador (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u dan kan weten dat deze vermeende vermoorde meisjes biseksueel waren, geeft u te kennen dat op uw school in El Salvador de leerlingen grotendeels niet-heteroseksueel zouden zijn geweest – u zou meisjes hebben zien kussen en zij zouden u gezegd hebben dat ze lesbisch waren (CGVS, p. 18), dat u daaruit meteen de conclusie trekt dat de meerderheid van de leerlingen dan lesbisch of biseksueel zou zijn is alreeds bijzonder – en

dat er veel van deze meisjes zouden zijn verdwenen en gedood. Andermaal blijven uw verklaringen echter zeer vaag en worden deze gekenmerkt door een weinig doorleefd karakter. Indien u werkelijk zelf naar een school zou zijn gegaan waarvan naar eigen zeggen veel niet-heteroseksuele leerlingen zouden zijn gedood, kan er worden verwacht dat u dit weet te staven met enige betrouwbare informatie of dat u minstens over concrete voorbeelden enigszins gedetailleerd kan vertellen. U slaagt echter in geen van beiden en beperkt zich tot vage blote beweringen die u op geen enkele manier ook maar enigszins aannemelijk weet te maken. U krijgt immers andermaal veelvuldig de kans om uit te wijden, maar u kan slechts herhalen wat u al eerder poneerde, spreekt plots over een meisje dat zwanger zou zijn geraakt en voegt toe dat dat men dit op het nieuws zou hebben kunnen volgen (CGVS, p. 18). Enige nieuwsrapporten legt u echter niet voor en de school die u benoemt levert na een zoekopdracht, buiten enkele algemeenheden, bijster weinig resultaten op (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Het hoeft weinig verder betoog dat u doorheen deze verklaringen werkelijk geen enkele persoonlijke en gegronde vrees in uw hoofde aannemelijk weet te maken. Er dienen verdere twijfels te worden geplaatst bij uw algehele geloofwaardigheid.

Daar komt bij dat u aangeeft uw vrees ingevolge uw niet-heteroseksuele oriëntatie en niet-cisgender genderidentiteit in wezen te baseren op hetgeen uw vader u zou hebben verteld omtrent de situatie voor personen behorende tot de LGBTQ-gemeenschap in El Salvador (CGVS, p. 31), hetgeen alreeds enige verbazing oproept aangezien u hem tot voor kort nooit over uw seksuele geaardheid en identiteit zou hebben ingelicht en hij op het moment van uw eigen verzoek om internationale bescherming en eerste onderhoud bij de DVZ hieromtrent nog steeds volledig in het ongewisse zou zijn geweest. Uw vader zou u dan vervolgens hebben verteld dat er in El Salvador niemand zou zijn die opkomt voor mensen die zich als homoseksueel of biseksueel identificeren. Het doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen dat u daaropvolgend nooit zelf enige informatie omtrent de situatie voor de LGBTQ-gemeenschap zou hebben opgezocht (CGVS, p. 24, p. 31). U zou bovendien van een bevriende homoseksueel in België een document hebben gekregen waarin de situatie omtrent LGBTQ-rechten in El Salvador wordt toegelicht (CGVS, p. 13, p. 31). U kan echter niet zeggen wie dit document net zou hebben geschreven of in wiens naam het zou zijn opgesteld. Bovendien heeft het CGVS u aangemaand om desbetreffende documentatie over te maken, maar tot op heden heeft het CGVS niets van u ontvangen. Uw klaarblijkelijke desinteresse in de gehele situatie, die ook afstraalt op uw asielprocedure, doet vreemd aan. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat iemand die zichzelf niet volledig beschouwt als heteroseksueel en cisgender en wat betreft zijn of haar identiteit nog zoekende is, toch enige verdere interesse toont wat betreft deze onderwerpen en al zeker wat betreft de situatie in het land van herkomst. Wanneer dit element wordt samengenomen met uw bovengenoemde merkwaardige verklaringen aangaande de Salvadoraanse context en de vermeende situatie op uw school aldaar, die op weinig waarheid lijken te zijn gebaseerd, komt uw geloofwaardigheid verder onder druk te staan. Dat u nooit enig verder opzoekingswerk heeft gedaan of belangstelling heeft getoond in de situatie die rechtstreeks op u betrekking zou hebben, zelfs niet nadat u zou hebben vernomen dat deze situatie niet geheel rooskleurig zou zijn, doet danig verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Er dient te worden besloten dat u, nog afgezien van de bovengenoemde eigenaardigheden, in wezen ook verder op geen enkele manier aannemelijk weet te maken dat u in uw land van herkomst enige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou dienen te koesteren. De door u aangebrachte concrete problemen die u zou hebben meegemaakt, kunnen immers evenmin overtuigen. Uw verklaringen worden ook in deze gekenmerkt door inconsistenties en tegenstrijdigheden. Er wordt u een eerste keer gevraagd of u ooit persoonlijke problemen hebt gekend met de bendes in El Salvador in het algemeen, waarop u verwijst naar een vermeende bedreiging vanwege een bendelid die zich zou hebben voorgedaan in februari 2021, aldus toen u zich reeds in België bevond (CGVS, p. 16). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u in El Salvador ooit door de bendes persoonlijk benaderd bent geweest, geeft u te kennen dat u op school door ene DSG, een bendelid, bedreigd zou zijn geweest omwille van uw homoseksualiteit (CGVS, p. 16). Dit vermeende incident schuift u tevens naar voren wanneer u nog later wordt gevraagd of u in uw land van herkomst specifiek omwille van uw homoseksualiteit ooit enige problemen hebt gekend (CGVS, p. 18). Het doet bijgevolg verbazen dat u later, wanneer u verdere vragen omtrent deze vermeende problemen die zich in El Salvador zouden hebben afgespeeld worden gesteld, plots beweert dat deze zogenaamde bedreigingen zich in september 2021 zouden hebben voorgedaan toen u zich al bijna twee jaar in België bevond (CGVS, p. 29-30). Helemaal merkwaardig zijn uw beweringen zijnde dat deze Daniel in wezen helemaal niet op de hoogte zou zijn van uw seksuele oriëntatie en dat dit gegeven ook op school eigenlijk helemaal niet geweten zou zijn geweest (CGVS, p. 28, p. 30). Dat u initieel beweert dat deze Daniel u bedreigd zou hebben ingevolge uw seksuele geaardheid, maar vervolgens aangeeft dat hij dit zelfs nooit zou hebben geweten en een hele andere oorzaak aan de vermeende bedreigingen verbindt – in wezen grijpt u ditmaal terug naar uw verklaringen omtrent de bedreigingen die zich dan weer in februari 2021 zouden hebben voorgedaan –, doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Andermaal blijken uw verklaringen tegenstrijdig en vertonen ze een opvallend gebrek aan consistentie, waardoor uw

alreeds ondermijnde geloofwaardigheid aanzienlijk verder wordt aangetast en het CGVS weinig geloof kan toeschrijven aan deze vermeende concrete problemen.

Daarnaast geeft u te kennen dat u door benadeelden zal worden gedood omwille van het gegeven dat u zich niet geheel kleedt naargelang de standaarden die men als uiterst vrouwelijk zou omschrijven (CGVS, p. 15). Ook hierbij dient het CGVS twijfels te poneren. U slaagt er immers opnieuw niet in om deze zeer algemene en vage bewering in concreto te onderbouwen, noch maakt u enige vrees voor vervolging ingevolge uw kledingstijl aannemelijk. U zou zich in El Salvador vrouwelijker hebben gekleed uit angst om gediscrimineerd te worden en u voegt toe dat indien u zich 'mannelijker' zou hebben gepresenteerd, men zou kunnen denken dat u ofwel biseksueel ofwel een bendelid zou zijn (CGVS, p. 15, p. 26). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waarom men dit zou denken, verklaart u dan weer plotsklaps dat de meerderheid van de vrouwen in El Salvador zich zou kleden als een man. Gevraagd waarom men dan discrimineert indien de meerderheid zich op die manier zou kleden, antwoordt u dat het voor een man niet goed zou zijn dat een vrouw zich mannelijker kleedt. Men kan zich bijgevolg de vraag stellen waarom vrouwen in El Salvador zich moedwillig mannelijker zouden kleden indien dit werkelijk als gevolg zou hebben dat ze met discriminatie te kampen krijgen. Verdere verduidelijking weet u evenwel niet te verschaffen (CGVS, p. 27). U brengt uiteindelijk naar voren dat u uw beweringen hieromtrent zou baseren op het zogenaamde gegeven dat uw vriendinnen die zich in El Salvador anders kleden, rare blikken van mannen toegeworpen zouden krijgen. Rare blikken van vreemden, hoezeer ook onaangenaam, kunnen echter niet worden beschouwd als vervolging zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals aangeduid in de definitie van subsidiaire bescherming. Er dient te worden besloten dat u ook ingevolge een eventueel niet-standaardkledingstijl geen concrete vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk weet te maken.

In de mate dat u algemeen verwijst naar mogelijke discriminatie in El Salvador (CGVS, p. 15, p. 16, p. 17, p. 23, p. 31), hoewel u dit moeilijk concreet weet te maken, dient het CGVS op te merken dat spot en discriminerende opmerkingen zonder meer kwalijk zijn te noemen. Een discriminerende bejegening houdt op zich echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Er kan daarbij in deze geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie ten aanzien van homoseksuelen binnen de Salvadoraanse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat geweld tegen de LGBT-community, hoewel aanwezig, geen a priori vaststaand gegeven is voor alle openlijk homoseksuelen (zie tevens supra en informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). De discriminerende handelingen die u aanhaalde kunnen niet gekwalificeerd worden als vervolging (zie supra). Om te leiden tot een vervolging moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast, in casu quod non.

Uit het geheel aan bovenstaande elementen komt duidelijk naar voren dat u er niet in slaagt om een helder en eenduidig beeld te scheppen omtrent uw seksuele geaardheid, uw persoonlijke beleving hieromtrent en de vrees voor vervolging die u hieruit puurt. Uw verklaringen roepen aanzienlijke vraagtekens op en worden gekenmerkt door een zweem van opportunisme en ongeloofwaardigheid. Wat er ook van zij, in wezen komt het niet aan het CGVS toe om te speculeren over uw seksuele oriëntatie, genderidentiteit en waar u zich op deze spectrums al dan niet zou bevinden. Er dient daarbij te worden verwezen naar bovenstaande, waaruit blijkt dat het loutere gegeven dat iemand zichzelf niet identificeert als zijnde heteroseksueel en/of cisgender, hoe dan ook niet kan volstaan om een beschermingsstatus toe te kennen. Een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. De door u beweerde vrees berust immers slechts op louter hypothetische veronderstellingen die u op geen enkele manier weet door te trekken naar een gegronde en persoonlijke vrees wat u betreft. Daarbij kan het CGVS ten slotte nog opmerken dat er werkelijk geen redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat u in El Salvador geen normaal leven zou kunnen opbouwen. Zo beschikt u eerst en vooral over een uitgebreid ondersteunend netwerk. U kan rekenen op verscheidene familieleden die op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en die hier op geen enkel moment een probleem van hebben gemaakt (CGVS, p. 25). Daarnaast beschikt u over een vriendenkring waarmee u nog steeds in contact staat. Ook enkele vrienden hebt u ingelicht over uw geaardheid en ook deze vrienden blijven u stevast steunen (CGVS, p. 8-9, p. 27-28). Daarnaast bent u in het verleden reeds (romantische) relaties aangegaan, al dan niet via het internet (CGVS, p. 21, p. 24). U had in El Salvador bovendien een gangbare dagelijkse routine opgebouwd en u nam zonder meer deel aan de samenleving. U bent immers altijd naar school gegaan, volgde computerlessen en was actief als voetbalster (CGVS, p. 8). Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar El Salvador zou kunnen terechtkomen in preciaire omstandigheden die internationale bescherming zouden rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in

artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar El Salvador.

U legde geen bewijsstukken neer die bij machte zouden zijn om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1A van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Voorts meent de verzoekende partij dat er sprake is van manifeste appreciatiefout.

2.2. Voorafgaand geeft de verzoekende partij een korte theoretische uiteenzetting omtrent de door haar aangehaalde wetsartikelen en beginselen.

In een eerste onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de gegrondheid van haar vrees berust heeft weggelaten. Volgens de verzoekende partij probeert de verwerende partij de onsamenhangendheid van haar relaas te ontmantelen, terwijl er verschillende elementen zijn die de verzoekende partij in geval van terugkeer naar El Salvador vreest. Deze elementen moeten cumulatief beoordeeld worden daar ze het risico op vervolging aanzienlijk verhogen in geval van terugkeer naar El Salvador. De verzoekende partij benadrukt dat ze een jonge homoseksuele vrouw is die woont in een wijk in El Salvador waar bendes actief zijn. Als vrouw, loopt ook zij in geval van terugkeer naar El Salvador gevaar omwille van het feit dat vrouwen slachtoffer van bendege geweld kunnen worden. Als homoseksueel loopt zij in geval van terugkeer naar El Salvador het risico om vervolgd te worden omwille van het feit dat de Salvadoraanse samenleving conservatief is en gekant tegen homoseksualiteit.

In het volgende onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij dat: *“Hoewel de verwerende partij de poging van de vader om benedeleden te werven in twijfel trok, is het duidelijk dat er bendes in de buurt zijn. Op een gegeven werd uw vader, een taxichauffeur, benaderd door leden van de bende 18. Er werd 250 dollar van hem geëist en hij werd met de dood bedreigd indien hij dit geld niet zou overhandigen. Haar vader weigerde echter om een dergelijk bedrag te betalen, waarop hij door enkele benedeleden werd aangevallen. Hij werd zwaar toegetakeld, maar slaagde erin te ontkomen. Hierop maakte haar vader de beslissing dat voor het gezin niet langer veilig was en hij bracht u naar zijn grootmoeder. Haar vader besloot dat jullie gezin El Salvador moest verlaten en begon de nodige reisformaliteiten te regelen. De verzoekster bleef vervolgens gedurende ongeveer een maand ondergedoken bij haar overgrootmoeder.”* Op basis van de UNHCR Guidelines van 15 maart 2016 zet de verzoekende partij uiteen dat kinderen, in het bijzonder maar niet beperkt tot zij die uit gebieden komen waar bendes actief zijn of uit sociale milieus waar geweld tegen kinderen wordt uitgeoefend, in aanmerking komen om als vluchteling erkend te worden op grond van hun lidmaatschap van een bepaalde sociale groep, of op grond van hun (vermeende) politieke overtuiging of op basis van andere gronden van het Vluchtelingenverdrag.

Volgens haar behoort zij tot de sociale groep van jonge homoseksuele Salvadoraanse meisjes. *In concreto* stelt ze: *“De verzoekende partij is een jonge vrouw van 18 jaar oud die door benedeleden van bendes kunnen worden gepest. Ook is een jong meisje die door het extreme geweld in El Salvador kunnen worden ontvoerd, gewond, verkracht of vermoord zonder dat iemand tussenbeide kan komen. Daarom is het die aard kunnen zijn dat de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.”* De verzoekende partij betoogt, met verwijzing naar landeninformatie, dat seksueel en gender gerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is. Ook worden meisjes door bendes gerekruteerd om specifieke opdrachten uit te voeren.

De verzoekende partij vervolgt dat uit het Asyls-rapport van 2019 blijkt dat homoseksualiteit weliswaar niet wettelijk wordt bestraft, maar dat de Salvadoraanse samenleving helemaal niet tolerant is tegenover deze gemeenschap, aangezien LGBTQI-personen te maken hebben met ernstige sociale discriminatie en vaak het doelwit zijn van georganiseerde misdaad en bendes in het hele land. Zij geeft aan dat: *“Ze is een jong meisje is van net 18 jaar oud. Spreken over seksualiteit en uw gevoel en alles, de inschatting van de homoseksualiteit op deze jonge leeftijd het is niet hetzelfde alsof ze 30 jaar oud is. Dus ik snap het dat de verwerende partij wou een goed overzicht van wat ze dacht, hoe ze zich voelde. Maar op die leeftijd is het niet, de verzoekster is niet zo zeker van dat. Het kan, wat ze gedurende het interview op CGVS heeft weergegeven, kan ook een uitdrukking zijn van: ik weet het niet, ik ben niet zeker van hoe ik me zie. De verwerende partij zou ermee rekening moeten houden. Twee, we hebben niet goed de tijd gehad om haar voor te bereiden. E verzoekster heeft een afspraak gemaakt met een ngo Rainbow House in Venders. Ze is een keer daar gegaan. Het is ook niet gemakkelijk om te praten hierover zonder een afspraak met de psycholoog, met personen die datzelfde gevoel hebben, dezelfde seksuele oriëntatie hebben. (“Ze zullen me vermoorden omwille van mijn homoseksualiteit. Het is voor hen iets raars dat een meisje zich kleedt als een man.”) (CGVS, NPO, p. 15).”* Hierop citeert de verzoekende partij uit Asyls rapport.

In een volgend onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij dat zij in geval van terugkeer het doelwit kan worden van afpersing door de bendes. In dit verband citeert de verzoekende partij uit de UNHCR Guidelines van maart 2016, Human Rights Watch, *Deported to danger. United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse* van 5 februari 2020 en de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari 2020.

Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij geen zorgvuldig onderzoek gevoerd naar de toekenning van de vluchtelingenstatus.

In een tweede onderdeel van haar middel zet de verzoekende partij uiteen dat de verwerende partij niet onderzocht heeft of zij in El Salvador beroep kan doen op een doeltreffende bescherming die niet van tijdelijke aard is.

In een derde onderdeel van haar middel gaat de verzoekende partij in op de bewijslast en de samenwerkingsplicht. Ook zet ze uiteen waarom haar het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet stelt de verzoekende partij dat: *“De verzoekende partij verwijst naar de uiteenzettingen met betrekking tot haar gegronde vrees tot vervolging omwille van het probleem met de benedeleden, haar specifiek profiel*

als "terugkeerders" en de hoedanigheid als homoseksuele vrouw van de verzoekster. Hieruit volgt loop de verzoekende partij ongetwijfeld het slachtoffer kunnen worden van ernstige schade in geval van terugkeer. Als haar de vluchtelingenstatus wordt ontkend - quod non - moet haar dan ook minstens de subsidiaire bescherming te worden verleend.

De verzoekende partij herinnert aan de eerder aangehaalde COI-focus¹⁸ van de verwerende partij waarin zij zelf een verhoogd risico vaststelde in hoofde van jongere terugkeerders." Ook stelt de verzoekende partij dat de algemene veiligheidssituatie in El Salvador de toekenning van de subsidiaire bescherming rechtvaardigt op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hierbij beklemtoont de verzoekende partij dat elke straat een misdaadscène kan worden, elkeen kan verdwijnen, openbare moorden zijn gewoon. Daarom bekleedt het geweld geen blindelings karakter. Er heerst een algehele staat van geweld die noch lokaal noch vermijdbaar is. In dit verband citeert de verzoekende partij uit landenrapporten.

In hoofddorde vraagt de verzoekende partij de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In ondergeschikte orde vraagt de verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. De aanvullende nota

3.1. De verwerende partij maakt op 17 augustus 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een geactualiseerde analyse wordt gemaakt van de veiligheidssituatie in El Salvador op basis van bijkomende informatie. Zij verwijst hierbij naar: COI Focus Salvador. Situation sécuritaire van 4 juli 2022 ([hyperlink](#)).

Beoordeling

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft

kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet aangenomen worden.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partij steunt haar beschermingsverzoek op drie elementen: a) dezelfde bende gerelateerde problemen als degene die haar vader ingeroepen heeft bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, b) haar seksuele geaardheid en c) de risico's bij terugkeer. Deze elementen worden achtereenvolgens besproken.

7.1. De bende gerelateerde problemen

7.1.1. *In casu* stelt de verzoekende partij dat ze vervolging vreest in El Salvador door leden van bende 18 daar haar vader, die taxichauffeur was in El Salvador, geweigerd heeft om de gevraagde renta te betalen waarop hij aangevallen werd door de bende. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.1.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bende geweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR *Guidelines*, p. 35-36; COI Focus 4 juli 2022, p. 19-20).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bende geweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR *Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu verwijst de verzoekende partij naar het gegeven dat haar vader taxichauffeur was in El Salvador en geweigerd heeft om een renta te betalen. De verzoekende partij meent dat zij nu als jongere het risico loopt om gedwongen gerekruteerd te worden.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald potentieel risicoprofiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case"). Het risico voor de verzoekende partij moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt, waarbij van haar mag worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, moeten vervolgens worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

7.1.3. In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij dat: *"Om te beginnen zijn uw asielmotieven en vrees in eerste instantie grotendeels gebaseerd op de asielmotieven die uw vader Jaime Alexander VAQUIZ GARCIA (CG 19/24707) reeds heeft uiteengezet (CGVS, p. 15, p. 30, p. 31). De door u aangehaalde doodsb bedreigingen vanwege de bendes werden reeds beoordeeld in het kader van uw vaders verzoek om internationale bescherming. Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u ingevolge de vermeende problemen die uw vader poneerde, noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS dan ook naar de motivering in de beslissing waarin uw vader de Vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt d.d. 17 december 2020. Deze beslissing werd in haar totaliteit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest met nummer 255664 van 7 juni 2021. U kan een kopie van de beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud van uw vader terugvinden in de blauwe farde van het administratief dossier."*

In haar verzoekschrift herhaalt de verzoekende partij de vluchtmotieven van haar vader. Met dit betoog gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt aangegeven dat omtrent deze vluchtmotieven reeds werd gemotiveerd in 's Raads arrest van 7 juni 201 met nummer 255 664 en dat haar vader niet als vluchteling erkend werd en dat hem de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Tegen voormeld arrest werd geen beroep tot cassatie bij de Raad van State ingediend waardoor het kracht van gewijsde heeft.

In de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, kan worden gelezen dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als *poste*), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Veelal gaat het om een vrijwillige of semivrijwillige rekrutering. Zo zijn het bijvoorbeeld de ouders die zich geprivilegieerd voelen omdat de bende hun kind kiest om er deel van uit te maken, dan wel de kinderen zelf die dankzij de bende

een soort bescherming ervaren die ze zonder de bende niet zouden hebben of voelen zij zich gemotiveerd door het krijgen van kleine voordelen (cadeautjes, maaltijden, enz.) en het winnen van respect en sociale status (zie UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19; UK Home Office "Country Policy and Information Note, El Salvador: Gangs", februari 2020, p. 23-27 en Refugee Law Initiative "An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador", p. 15, 17, 19-20 waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020).

De Raad stelt, na zorgvuldige lezing van het rechtsplegingsdossier, vast dat, behalve haar jonge leeftijd, het profiel van de verzoekende partij verder niet voldoet aan de hierboven geschetste kenmerken van jongeren die doorgaans in het vizier komen van bendes voor samenwerking, dienstverlening en rekrutering. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat in haar geval alsnog anders over moet worden gedacht. Er blijkt niet dat zij en haar gezin zich in een precaire socio-economische situatie bevonden noch dat zij of haar gezin, enige affiniteit zou hebben met de bendes. De verzoekende partij maakt, naast haar vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen die erop wijzen dat zij bij terugkeer door bendes zullen worden vervolgd of geïntimidat. Het vluchtrelaas relaas bevat geen geloofwaardige elementen waaruit volgt dat zij werden of zouden kunnen worden benaderd door bendes in het kader van een samenwerking of rekrutering. Evenmin zijn daartoe concrete aanwijzingen, zoals ervaringen van vrienden of familie in dit kader. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd haar bovendien uitdrukkelijk de vraag gesteld of ze door bendes benaderd werd, maar uit haar verklaringen blijkt niet dat zij ooit hebben geprobeerd om haar te rekruteren (notities persoonlijk onderhoud [hierna: NPO], p. 16).

In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog verwijst naar haar jeugdige leeftijd en het feit dat dit ervoor zal zorgen dat zij extra zal worden geïntimidat door de bendes in de wijk, te meer daar uit de UNHCR "*Eligibility Guidelines*" blijkt dat in deze leeftijdscategorie het hoogste aantal slachtoffers valt, merkt de Raad op dat uit de door verzoekende partij geciteerde informatie, hoewel hieruit kan blijken dat kinderen en jongeren een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat verzoekende partij louter omwille van haar aanwezigheid in El Salvador en haar profiel als "jongere" dreigt te worden geïntimidat of vervolgd. Dit blijkt tevens uit "*Eligibility Guidelines*" van UNHCR die stellen dat: "*Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that children, in particular but not limited to those from areas where gangs operate or from social milieus where violence against children is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, or on the basis of their (imputed) political opinion or on the basis of other Convention grounds (...)*" (p. 36). De vrees van de verzoekende partij moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, volstaat niet om de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Noch in de loop van de administratieve procedure, noch thans in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige aan haar profiel als jongere gelinkte problemen heeft aangehaald.

Gelet op het voorgaande kan worden besloten dat voor de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet omwille van de voorgehouden bendegerelateerde problemen.

7.2. De seksuele geaardheid van de verzoekende partij

7.2.1. De verzoekende partij verklaart bij terugkeer naar El Salvador vervolging te vrezen door criminele bendes omwille van haar seksuele geaardheid.

7.2.2. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat El Salvador, wat betreft wetten en beleid, de meeste Centraal-Amerikaanse naties overstijgt in het erkennen van de rechten van de leden van de LGBTQI-gemeenschap. Zo zijn homoseksuele handelingen niet strafbaar in El Salvador en is er evenmin sprake van gerechtelijke en/of politieke strafvervolging van leden van de LGBTQI-gemeenschap louter omwille van hun seksuele geaardheid en/of genderidentiteit. El Salvador heeft verschillende mensenrechtenverdragen ondertekend en is het enige Centraal-Amerikaanse land dat lid is van de LGBTI Core Group van de Verenigde Naties. Wat betreft het recht op non-discriminatie worden leden van de LGBTQI-gemeenschap tegen discriminatie beschermd op grond van een arrest van het Hooggerechtshof uit 2009, door een aantal bepalingen van het strafwetboek en een ministerieel decreet van 2010, doch deze bescherming kent haar beperkingen. In 2015 werd een wet tegen haatmisdrijven aangenomen

waardoor het mogelijk is om haatmisdrijven op basis van genderidentiteit en seksuele geaardheid te vervolgen.

Leden van de LGBTIQ-gemeenschap kunnen zich voorts ook vrij verenigen en elkaar vrij ontmoeten in het openbaar. Zo blijkt uit de voorliggende informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador een *pride parade* wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. In 2018 namen meer dan twaalfduizend mensen deel aan de *Gay Pride* in de hoofdstad van El Salvador en aan de verschillende activiteiten die werden georganiseerd door de Nationale LGBTI-federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de *Gay Pride* getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Dit neemt niet weg dat er in de Salvadoraanse samenleving in de praktijk nog steeds sprake is van een grote mate van machismo, homofobie, transfobie, discriminatie en geweld tegen LGBTQI-personen. LGBTQI-personen worden disproportioneel geraakt worden door het wijdverspreid geweld. Zowel de eigen families, als bendes als politieagenten maken zich schuldig aan geweld tegen seksuele minderheden, waarbij transgenders en in het bijzonder transvrouwen een bijzonder risico op geweld lopen. Dit geweld kan verschillende vormen aannemen zoals moord, foltering, seksueel geweld en afpersing. Er wordt een stijgende trend van geweldsdelicten waargenomen. LGTBQI-personen in El Salvador blijven verder kwetsbaar voor wijdverspreide discriminatie.

Van de mogelijkheid om haatmisdrijven op basis van genderidentiteit en seksuele geaardheid te vervolgen, werd tot nog toe nauwelijks toepassing gemaakt. Gebrek aan middelen, expertise en training van het openbaar ministerie om haatmisdrijven degelijk te onderzoeken en te vervolgen wordt in de landeninformatie aangehaald als belangrijke redenen voor het niet toepassen van de verzwaarde straffen voor haatmisdrijven. Op 28 juli 2020 werden drie politieagenten tot twintig jaar gevangenisstraf veroordeeld omwille van de moord op een transvrouw. Niettegenstaande het misdrijf uiteindelijk niet werd geclassificeerd als haatmisdrijf, in tegenstelling tot wat de openbare aanklager had geformuleerd in zijn eerste aanklacht, betreft het een belangrijk precedent voor de LGBTQI-gemeenschap in El Salvador daar het een patroon van straffeloosheid doorbreekt (administratief dossier, map 'Landeninformatie', El Faro, *Camila, the First Transgender Victim to Find Justice in 25 Years*, María Luz Nóchez, 2 oktober 2020).

In de praktijk blijken de inspanningen om leden van de LGBTQI-gemeenschap te beschermen veelal inadequaat. Hoewel er initiatief wordt genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren, stelde de ombudsman voor de verdediging van mensenrechten in een rapport van 2019 vast dat politie en parket falen in het onderzoeken en vervolgen van haatmisdrijven. Verder zouden volgens activisten initiatieven die onder vorige regeringen werden opgestart om LGBTQI-inclusie te promoten, heden niet meer worden uitgevoerd of slechts in minimale vorm, zoals de verschillende sensibiliseringstrainingen voor politieagenten. Zo werd de telefonische hulplijn voor LGBTQI-personen om hen bij te staan in situaties van haat en discriminatie stopgezet nadat het Secretariaat voor Sociale inclusie werd gesloten. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, voorgelegd door beide partijen, besluit de Raad verder dat slachtoffers van homofoob geweld en discriminatie zich weliswaar kunnen wenden tot de Salvadoraanse overheden om bescherming te vragen maar dat er ernstige tekortkomingen zijn wat betreft doeltreffende beschermingsmechanismen en dit gelet op de homofobie, de discriminatie en het geweld waaraan ook de Salvadoraanse overheden zich ten aanzien van LGBTQI-personen schuldig maken.

Hieruit volgt dat de situatie van seksuele minderheden in El Salvador problematisch kan zijn en dat LGBTQI-personen er worden geconfronteerd met homofobie, discriminatie en homofoob geweld. Het voorgaande wordt tevens bevestigd in de richtlijnen van UNHCR waarin LGBTQI-personen worden aangemerkt als personen met een potentieel risicoprofiel (UNHCR, *'Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador'*, maart 2016, p. 38-39).

Evenwel kan uit de landeninformatie, in tegenstelling tot wat verzoekende partij in het verzoekschrift betoogt, niet blijken dat de discriminatie en het geweld tegen LGBTQI-personen dermate systematisch en hoog zijn dat elke LGTBQI-persoon in El Salvador louter omwille van zijn, haar of hun seksuele geaardheid of genderidentiteit vervolging of ernstige schade riskeert. Verzoekende partij toont dit ook niet aan.

Een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek blijft dan ook noodzakelijk. Dit volgt ook duidelijk uit de richtlijnen van UNHCR waarin wordt beklemtoond dat LGBTQI-personen, afhankelijk van

de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omwille van het behoren tot een sociale groep (*"Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, or on the basis of other Convention grounds."*, UNHCR, *'Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador'*, maart 2016, p. 38-39; COI Focus, *"El Salvador: Situation Sécuritaire"* van 4 juli 2022, p. 21).

Hoewel het voorgaande de Raad verder doet besluiten dat beschermingsverzoeken van LGBTQI-personen uit El Salvador met grote voorzichtigheid moeten worden beoordeeld daar zij een groter risico lopen om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade, neemt dit niet weg dat het enkele feit biseksueel te zijn in El Salvador op zich niet volstaat om *a priori* te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade in hoofde van de betrokkene en dat het risico voor verzoekster aldus *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar haar land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade omwille van haar biseksuele geaardheid, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor LGBTQI-personen in El Salvador en de algemene veiligheidssituatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen. Daarbij moet rekening worden gehouden met de omstandigheid dat zij ook te maken kan krijgen met bendegeweld of politiegeweld bij terugkeer en met het gegeven dat er in El Salvador, ondanks een wettelijk kader, geen garantie is op een daadwerkelijke bescherming hiertegen door de Salvadoraanse overheden.

Met betrekking tot haar seksuele geaardheid wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat: *"Om te beginnen dient te worden aangestipt dat het gegeven dat uw zogenaamde seksuele oriëntatie en de vrees die u hieraan verbindt nooit eerder tijdens de gehele asielprocedure van uw vader aan bod zijn gekomen, danig afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid en die van uw vrees. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat indien uw seksuele geaardheid u zou verhinderen om terug te keren naar El Salvador aangezien uw leven hierdoor in gevaar zou zijn, een dergelijk cruciaal element door uw vader naar voren zou zijn gebracht bij het CGVS en in tweede instantie bij de RvV. Hij diende zijn verzoek om internationale bescherming immers ook in uw hoofde in, als toenmalige begeleide minderjarige. Dat uw vader nooit eerder op de hoogte zou zijn geweest van uw biseksualiteit/homoseksualiteit omdat u angstig zou zijn geweest om het hem te vertellen (CGVS, p. 19), vindt moeilijk enige weerklank. Doorheen het persoonlijk onderhoud komt immers naar voren dat uw vader werkelijk op geen enkel moment een probleem heeft gemaakt van homoseksualiteit, dat hij niet-heteroseksuele geaardheden als volstrekt normaal beschouwt en tolerantie uitstraalt, ook naar zijn goede vriend die zelf homoseksueel is (CGVS, p. 29). Jullie koesteren bovendien een uitstekende onderlinge band (CGVS, p. 9, p. 10). Daarbij mag blijken dat uw familie, hoewel het nooit eerder formeel zou zijn uitgesproken, al langere tijd op de hoogte bleek van uw seksuele oriëntatie (CGVS, p. 24-25). Er waren met andere woorden werkelijk geen concrete aanwijzingen dat uw vader slecht zou reageren op dergelijk nieuws. Het mag bijgevolg verbazen dat u werkelijk nooit de intentie zou hebben gehad om uw vader in te lichten over de zogenaamde vrees voor uw leven en discriminatie doorheen zijn asielprocedure, zelfs niet nadat hij reeds een negatieve beslissing ontving van het CGVS en hij deze beslissing ging aanvechten in een beroepsprocedure bij de RvV. In periode tussen deze negatieve beslissing en de daaropvolgende zitting bij de RvV zou u bovendien het slachtoffer zijn geworden van vermeende bedreigingen (CGVS p. 16, zie tevens infra). Andermaal dient te worden benadrukt dat indien u werkelijk niet-heteroseksueel zou zijn en hierdoor werkelijk niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, u dit op zijn minst kenbaar zou hebben gemaakt aan uw vader, daar hij zich in de procedure bevond om een terugkeer naar El Salvador te vermijden en uw toevoegingen dus zeer belangrijk zouden zijn geweest. Dat er vervolgens wordt besloten om na de afgeronde asielprocedure van uw vader in uw hoofde een eigen verzoek om internationale bescherming in te dienen, en u alsnog bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw zogenaamd werkelijke asielmotieven niet naar voren brengt – u rept er met geen woord over uw vrees en seksuele geaardheid, maar verwijst enkel naar dezelfde ongeloofwaardige problemen als uw vader – doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen. Vermeende angst dat uw vader dit niet goed zou opnemen, kan zoals hierboven reeds toegelicht geen verschuiving bieden. Het feit dat u dit werkelijk cruciale aspect in uw asielrelaas slechts de eerste maal opwerpt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS – in wezen zelfs pas nadat uw raadsman hier als eerste melding van maakte (CGVS, p. 2) – maakt dat uw geloofwaardigheid alreeds aanzienlijk wordt aangetast en maakt dat uw verklaringen omtrent uw geaardheid en de vrees die u hieruit puurt al van in den beginne een opportunistisch en gepostuleerd karakter doen vermoeden.*

Daar komt bij dat uw verklaringen omtrent uw seksuele geaardheid, de context hierrond en de implicaties hiervan in El Salvador niet weten te overtuigen. Uw beweringen zijn immers in hun geheel bijzonder eigenaardig, vaag, incoherent en gekunsteld te noemen. Verscheidene verklaringen omtrent verschillende onderwerpen raken in wezen kant noch wal en vertonen een merkwaardig gebrek aan doorleefdheid en oprechte ervaringen. Voor iemand die zich beroept op dergelijke asielmotieven betreffende seksuele oriëntatie, slaagt u er niet in om een coherent en klaar beeld te scheppen omtrent uw persoonlijke ervaringen en uw leven, waardoor u ook op geen enkele manier enige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk weet te maken.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw beweringen omtrent uw bewustwording van uw nietheteroseksuele voorkeur en uw voorbije relaties niet geheel samenhangend en weinig overtuigend zijn te noemen. Wanneer u voor het eerst tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd wat u net bedoelt wanneer u spreekt over uw homoseksualiteit en wat dit betekent, kan u in wezen niet uitdrukken wat uw seksuele geaardheid dan net zou zijn, – u gebruikt doorheen het persoonlijk onderhoud de termen biseksualiteit en homoseksualiteit tevens doorlopend door elkaar – reageert u in wezen eerder ontwijkend en slaagt u er eigenlijk niet in om uw gevoelens en gedachten op doorleefde wijze naar voren te brengen (CGVS, p. 19-20). U kan zich niet herinneren hoe u tot het besef bent gekomen dat u zich ook aangetrokken voelt tot meisjes en er zouden volgens u geen bepaalde zaken of gebeurtenissen zijn die zouden hebben gemaakt dat u zich vragen begon te stellen over uw seksualiteit (CGVS, p. 22). Wat later haalt u dan aan dat u op school meisjes zou hebben zien kussen, waarna u voelde dit ook te willen proberen (CGVS, p. 23). Deze beweringen laten echter een weinig doorleefde indruk na. Bovendien is een dergelijke nieuwsgierigheid niet noodzakelijk determinerend voor iemands seksuele oriëntatie. Het komt overigens merkwaardig over dat u niet in staat blijkt te zijn om een helder beeld te scheppen van uw voorbije relaties, nochtans een cruciaal aspect in de beleving van iemands identiteit en de bewustwording van een nietheteroseksuele oriëntatie. Zo geeft u initieel te kennen dat u nog nooit eerder in uw leven een romantische relatie zou hebben gehad (CGVS, p. 9). Later brengt u dan plots naar voren dat u niet één, maar naar eigen zeggen zeer veel relaties met meisjes zou hebben gehad (CGVS, p. 21). Dat u omtrent dergelijke impactvolle gebeurtenissen – die zulke relaties voor een puber onvermijdelijk zijn – alreeds tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet danig de wenkbrouwen fronsen. Wanneer u hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd, geeft u aan dat u de aanvankelijke vraag had begrepen als seksuele relaties, hetgeen voorgaande tegenstrijdigheid moeilijk weet te verschonen (CGVS, p. 22). Tevens opmerkelijk is het gegeven dat u verder weinig doorleefde toelichting kan geven over deze romantische relaties, die zich voornamelijk online zouden hebben afgespeeld. U meent zich zowaar de naam van uw allereerste vrouwelijke partner niet meer te herinneren, hetgeen volgens u te wijten is aan het vermeende feit dat u al zodanig veel vriendinnen hebt gehad (CGVS, p. 21). Zelfs indien u werkelijk dermate veel relaties zou zijn aangegaan, kan echter wel worden verwacht dat iemand zich de naam van zijn of haar eerste partner voor de geest weet te halen, zeker gezien het feit dat dit dan ook nog eens de eerste partner van hetzelfde geslacht zou zijn geweest. Daarenboven bent u op heden achttien jaar oud en zou uw eerste relatie met een vrouw zich hebben voorgedaan toen u vijftien jaar oud was, aldus slechts een luttel drie jaar geleden. Dat u dergelijke cruciale details simpelweg zou zijn vergeten, oogt weinig geloofwaardig. Andermaal laten uw verklaringen een weinig doorleefde indruk achter. Het feit dat u ook omtrent uw relaties geen duidelijk beeld kan scheppen, is evenmin bevorderlijk voor uw algehele geloofwaardigheid. Het CGVS betwist niet dat u nog jong bent, dat seksuele oriëntatie en genderidentiteit geen vaststaande maar fluide zaken betreffen en dat iemand uiteraard nog zoekende kan zijn. Er kan echter van u wel redelijkerwijze worden verwacht dat u, ook al zou u nog niet geheel zeker zijn hoe u zich nu net identificeert, aangaande uw bewustwording en relaties doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen. U zou immers een vrees voor vervolging puur uit uw seksuele geaardheid. Uw jonge leeftijd kan aldus niet dienen als verschoningsgrond voor uw uiteenlopende en eigenaardige verklaringen.

Ook wat betreft de karakteristieke Salvadoraanse context, meer bepaald wat betreft de situatie voor de LGBTQ-gemeenschap, zijn uw verklaringen bevreemdend te noemen. Zo brengt u op een gegeven moment spontaan naar voren dat mannelijke homoseksualiteit in El Salvador in wezen niet veel zou voorstellen (CGVS, p. 17). U gaat verder dat bendeleden in El Salvador het als volstrekt normaal beschouwen wanneer mannen relaties aangaan met mannen, maar dat dit voor vrouwen daarentegen problematisch zou zijn. Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om hieromtrent meer duidelijkheid te verschaffen en wanneer er u wordt gevraagd of er dan in El Salvador geen sprake is van homofobie naar homoseksuele mannen toe, bevestigt u opnieuw meermaals dat dergelijke homoseksuele relaties in El Salvador geen enkel probleem zouden vormen en dat dit er als beslist gangbaar zou worden beschouwd en dat de problemen zich enkel voor vrouwelijke homoseksuelen zouden voordoen (CGVS, p. 30). Uw uitspraken zijn niets anders dan eigenaardig te noemen. Hoewel de algemene situatie voor mannelijke homoseksuelen in El Salvador niet van dien aard is dat internationale bescherming a priori gerechtvaardigd is, is deze situatie tevens niet de wonderlijke

rozengeur en maneschijn die u ervan lijkt te maken (zie supra). Uw verklaringen getuigen van weinig kennis, weinig inleving en weinig affiniteit met het thema, hetgeen daarentegen toch enigszins kan worden verwacht van iemand die zich beroept op deze asielmotieven. Dat een Salvadoraanse die zich als niet-heteroseksueel zou identificeren dergelijke zonderlinge uitlatingen naar voren brengt, roept vragen op en brengt uw geloofwaardigheid verder op de helling.

In het kader van de bewustwording van uw seksualiteit verwijst u tevens naar uw zogenaamde schoolervaringen en u verwijst tevens naar deze schoolcontext wanneer u het heeft over homofobie in El Salvador – die volgens u dan wel enkel naar vrouwen toe zou bestaan (CGVS, p. 17, p. 23). Het zogenaamde gegeven dat er sprake zou zijn van homofobie, zou u weten doordat er veel lesbische/biseksuele meisjes vermoord zouden worden teruggevonden. U bent vervolgens echter niet in staat om concrete voorbeelden te belichten. U wordt tot wel driemaal toe gevraagd om een welomschreven en concreet voorbeeld te geven, maar u geraakt in wezen niet verder dan te herhalen dat er voornamelijk meisjes verdwijnen in El Salvador (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u dan kan weten dat deze vermeende vermoorde meisjes biseksueel waren, geeft u te kennen dat op uw school in El Salvador de leerlingen grotendeels niet-heteroseksueel zouden zijn geweest – u zou meisjes hebben zien kussen en zij zouden u gezegd hebben dat ze lesbisch waren (CGVS, p. 18), dat u daaruit meteen de conclusie trekt dat de meerderheid van de leerlingen dan lesbisch of biseksueel zou zijn is alreeds bijzonder – en dat er veel van deze meisjes zouden zijn verdwenen en gedood. Andermaal blijven uw verklaringen echter zeer vaag en worden deze gekenmerkt door een weinig doorleefd karakter. Indien u werkelijk zelf naar een school zou zijn gegaan waarvan naar eigen zeggen veel niet-heteroseksuele leerlingen zouden zijn gedood, kan er worden verwacht dat u dit weet te staven met enige betrouwbare informatie of dat u minstens over concrete voorbeelden enigszins gedetailleerd kan vertellen. U slaagt echter in geen van beiden en beperkt zich tot vage blote beweringen die u op geen enkele manier ook maar enigszins aannemelijk weet te maken. U krijgt immers andermaal veelvuldig de kans om uit te wijden, maar u kan slechts herhalen wat u al eerder poneerde, spreekt plots over een meisje dat zwanger zou zijn geraakt en voegt toe dat dat men dit op het nieuws zou hebben kunnen volgen (CGVS, p. 18). Enige nieuwsrapporten legt u echter niet voor en de school die u benoemt levert na een zoekopdracht, buiten enkele algemeenheden, bijster weinig resultaten op (zie informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Het hoeft weinig verder betoog dat u doorheen deze verklaringen werkelijk geen enkele persoonlijke en gegronde vrees in uw hoofde aannemelijk weet te maken. Er dienen verdere twijfels te worden geplaatst bij uw algehele geloofwaardigheid.

Daar komt bij dat u aangeeft uw vrees ingevolge uw niet-heteroseksuele oriëntatie en niet-cisgender genderidentiteit in wezen te baseren op hetgeen uw vader u zou hebben verteld omtrent de situatie voor personen behorende tot de LGBTQ-gemeenschap in El Salvador (CGVS, p. 31), hetgeen alreeds enige verbazing oproept aangezien u hem tot voor kort nooit over uw seksuele geaardheid en identiteit zou hebben ingelicht en hij op het moment van uw eigen verzoek om internationale bescherming en eerste onderhoud bij de DVZ hieromtrent nog steeds volledig in het ongewisse zou zijn geweest. Uw vader zou u dan vervolgens hebben verteld dat er in El Salvador niemand zou zijn die opkomt voor mensen die zich als homoseksueel of biseksueel identificeren. Het doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen dat u daaropvolgend nooit zelf enige informatie omtrent de situatie voor de LGBTQ-gemeenschap zou hebben opgezocht (CGVS, p. 24, p. 31). U zou bovendien van een bevriende homoseksueel in België een document hebben gekregen waarin de situatie omtrent LGBTQ-rechten in El Salvador wordt toegelicht (CGVS, p. 13, p. 31). U kan echter niet zeggen wie dit document net zou hebben geschreven of in wiens naam het zou zijn opgesteld. Bovendien heeft het CGVS u aangemaand om desbetreffende documentatie over te maken, maar tot op heden heeft het CGVS niets van u ontvangen. Uw klaarblijkelijke desinteresse in de gehele situatie, die ook afstraalt op uw asielprocedure, doet vreemd aan. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat iemand die zichzelf niet volledig beschouwt als heteroseksueel en cisgender en wat betreft zijn of haar identiteit nog zoekende is, toch enige verdere interesse toont wat betreft deze onderwerpen en al zeker wat betreft de situatie in het land van herkomst. Wanneer dit element wordt samengenomen met uw bovengenoemde merkwaardige verklaringen aangaande de Salvadoraanse context en de vermeende situatie op uw school aldaar, die op weinig waarheid lijken te zijn gebaseerd, komt uw geloofwaardigheid verder onder druk te staan. Dat u nooit enig verder opzoekingswerk heeft gedaan of belangstelling heeft getoond in de situatie die rechtstreeks op u betrekking zou hebben, zelfs niet nadat u zou hebben vernomen dat deze situatie niet geheel rooskleurig zou zijn, doet danig verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Er dient te worden besloten dat u, nog afgezien van de bovengenoemde eigenaardigheden, in wezen ook verder op geen enkele manier aannemelijk weet te maken dat u in uw land van herkomst enige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou dienen te koesteren. De door u aangebrachte concrete problemen die u zou hebben meegemaakt, kunnen immers evenmin overtuigen. Uw verklaringen worden ook in deze gekenmerkt door inconsistenties en tegenstrijdigheden. Er wordt u een eerste keer gevraagd of u ooit persoonlijke problemen hebt gekend met de bendes in El Salvador in het algemeen, waarop u

verwijst naar een vermeende bedreiging vanwege een bendelid die zich zou hebben voorgedaan in februari 2021, aldus toen u zich reeds in België bevond (CGVS, p. 16). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u in El Salvador ooit door de bendes persoonlijk benaderd bent geweest, geeft u te kennen dat u op school door ene DSG, een bendelid, bedreigd zou zijn geweest omwille van uw homoseksualiteit (CGVS, p. 16). Dit vermeende incident schuift u tevens naar voren wanneer u nog later wordt gevraagd of u in uw land van herkomst specifiek omwille van uw homoseksualiteit ooit enige problemen hebt gekend (CGVS, p. 18). Het doet bijgevolg verbazen dat u later, wanneer u verdere vragen omtrent deze vermeende problemen die zich in El Salvador zouden hebben afgespeeld worden gesteld, plots beweert dat deze zogenaamde bedreigingen zich in september 2021 zouden hebben voorgedaan toen u zich al bijna twee jaar in België bevond (CGVS, p. 29-30). Helemaal merkwaardig zijn uw beweringen zijnde dat deze Daniel in wezen helemaal niet op de hoogte zou zijn van uw seksuele oriëntatie en dat dit gegeven ook op school eigenlijk helemaal niet geweten zou zijn geweest (CGVS, p. 28, p. 30). Dat u initieel beweert dat deze Daniel u bedreigd zou hebben ingevolge uw seksuele geaardheid, maar vervolgens aangeeft dat hij dit zelfs nooit zou hebben geweten en een hele andere oorzaak aan de vermeende bedreigingen verbindt – in wezen grijpt u ditmaal terug naar uw verklaringen omtrent de bedreigingen die zich dan weer in februari 2021 zouden hebben voorgedaan –, doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Andermaal blijken uw verklaringen tegenstrijdig en vertonen ze een opvallend gebrek aan consistentie, waardoor uw alreeds ondermijnende geloofwaardigheid aanzienlijk verder wordt aangetast en het CGVS weinig geloof kan toeschrijven aan deze vermeende concrete problemen.

Daarnaast geeft u te kennen dat u door bendeleden zal worden gedood omwille van het gegeven dat u zich niet geheel kleedt naargelang de standaarden die men als uiterst vrouwelijk zou omschrijven (CGVS, p. 15). Ook hierbij dient het CGVS twijfels te poneren. U slaagt er immers opnieuw niet in om deze zeer algemene en vage bewering in concreto te onderbouwen, noch maakt u enige vrees voor vervolging ingevolge uw kledingstijl aannemelijk. U zou zich in El Salvador vrouwelijker hebben gekleed uit angst om gediscrimineerd te worden en u voegt toe dat indien u zich 'mannelijker' zou hebben gepresenteerd, men zou kunnen denken dat u ofwel biseksueel ofwel een bendelid zou zijn (CGVS, p. 15, p. 26). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waarom men dit zou denken, verklaart u dan weer plotsklaps dat de meerderheid van de vrouwen in El Salvador zich zou kleden als een man. Gevraagd waarom men dan discrimineert indien de meerderheid zich op die manier zou kleden, antwoordt u dat het voor een man niet goed zou zijn dat een vrouw zich mannelijker kleedt. Men kan zich bijgevolg de vraag stellen waarom vrouwen in El Salvador zich moedwillig mannelijker zouden kleden indien dit werkelijk als gevolg zou hebben dat ze met discriminatie te kampen krijgen. Verdere verduidelijking weet u evenwel niet te verschaffen (CGVS, p. 27). U brengt uiteindelijk naar voren dat u uw beweringen hieromtrent zou baseren op het zogenaamde gegeven dat uw vriendinnen die zich in El Salvador anders kleden, rare blikken van mannen toegeworpen zouden krijgen. Rare blikken van vreemden, hoezeer ook onaangenaam, kunnen echter niet worden beschouwd als vervolging zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals aangeduid in de definitie van subsidiaire bescherming. Er dient te worden besloten dat u ook ingevolge een eventueel niet-standaardkledingstijl geen concrete vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk weet te maken.

In de mate dat u algemeen verwijst naar mogelijke discriminatie in El Salvador (CGVS, p. 15, p. 16, p. 17, p. 23, p. 31), hoewel u dit moeilijk concreet weet te maken, dient het CGVS op te merken dat spot en discriminerende opmerkingen zonder meer kwalijk zijn te noemen. Een discriminerende bejegening houdt op zich echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Er kan daarbij in deze geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie ten aanzien van homoseksuelen binnen de Salvadoraanse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat geweld tegen de LGBT-community, hoewel aanwezig, geen a priori vaststaand gegeven is voor alle openlijk homoseksuelen (zie tevens supra en informatie toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). De discriminerende handelingen die u aanhaalde kunnen niet gekwalificeerd worden als vervolging (zie supra). Om te leiden tot een vervolging moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast, in casu quod non.

Uit het geheel aan bovenstaande elementen komt duidelijk naar voren dat u er niet in slaagt om een helder en eenduidig beeld te scheppen omtrent uw seksuele geaardheid, uw persoonlijke beleving hieromtrent en de vrees voor vervolging die u hieruit puurt. Uw verklaringen roepen aanzienlijke vraagtekens op en worden gekenmerkt door een zweem van opportunisme en ongeloofwaardigheid. Wat er ook van zij, in wezen komt het niet aan het CGVS toe om te speculeren over uw seksuele oriëntatie, genderidentiteit en waar u zich op deze spectrums al dan niet zou bevinden. Er dient daarbij te worden verwezen naar bovenstaande, waaruit blijkt dat het loutere gegeven dat iemand zichzelf niet identificeert als zijnde heteroseksueel en/of cisgender, hoe dan ook niet kan volstaan om een beschermingsstatus toe te kennen. Een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. De door u beweerde vrees berust immers slechts op louter hypothetische

veronderstellingen die u op geen enkele manier weet door te trekken naar een gegronde en persoonlijke vrees wat u betreft. Daarbij kan het CGVS ten slotte nog opmerken dat er werkelijk geen redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat u in El Salvador geen normaal leven zou kunnen opbouwen. Zo beschikt u eerst en vooral over een uitgebreid ondersteunend netwerk. U kan rekenen op verscheidene familieleden die op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en die hier op geen enkel moment een probleem van hebben gemaakt (CGVS, p. 25). Daarnaast beschikt u over een vriendenkring waarmee u nog steeds in contact staat. Ook enkele vrienden hebt u ingelicht over uw geaardheid en ook deze vrienden blijven u steevast steunen (CGVS, p. 8-9, p. 27-28). Daarnaast bent u in het verleden reeds (romantische) relaties aangegaan, al dan niet via het internet (CGVS, p. 21, p. 24). U had in El Salvador bovendien een gangbare dagelijkse routine opgebouwd en u nam zonder meer deel aan de samenleving. U bent immers altijd naar school gegaan, volgde computerlessen en was actief als voetbalster (CGVS, p. 8). Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar El Salvador zou kunnen terechtkomen in preciaire omstandigheden die internationale bescherming zouden rechtvaardigen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die betrekking hebben op de kern van haar relaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat de verzoekende partij niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. De verzoekende partij komt in wezen immers niet verder dan het louter herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, het tegenspreken van bepaalde bevindingen van de commissaris-generaal en de verwijzing naar algemene informatie. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Waar de verzoekende partij stelt vervolging te vrezen omwille van haar seksuele geaardheid, herhaalt zij slechts eerdere verklaringen, doch hiermee plaatst zij de gedane concrete en pertinente vaststellingen desbetreffend niet in een ander daglicht. Ook het louter verwijzen naar algemene informatie over de situatie van homoseksuelen in El Salvador volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke.

Waar het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging impliceert, is een feitelijke en individuele beoordeling vereist rekening houdende met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van de verzoekende partij. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in El Salvador volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Alles samen genomen, maakt de verzoekende partij bijgevolg niet in concreto aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador zal terechtkomen in een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omwille van haar seksuele geaardheid.

Het geheel aan documenten en haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in El Salvador, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij doorheen haar verklaringen een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging omwille van haar geaardheid niet concreet aannemelijk maakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omwille van haar seksuele geaardheid in aanmerking worden genomen.

7.3. Risico's bij terugkeer

7.3.1. Op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekende partij slaagt hier echter niet in.

Zoals hoger werd vastgesteld, maakt de verzoekende partij immers niet aannemelijk dat zij problemen kende met de bendes in El Salvador. Er zijn geen andere indicaties die erop wijzen dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat zij El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem enig verhoogd risico zou lopen om te worden geviséerd door bendeleden. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden problemen van haar vader met de bendes, kan zij evenmin dienstig verwijzen naar het profiel van persoon die zich "*verzet tegen de autoriteit van de bendes*" omwille van deze ongeloofwaardig geachte problemen.

Het feit dat de verzoekende partij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat zij zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van de verzoekende partij niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Haar verblijf in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat de verzoekende partij bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu de beweerde problemen van haar vader met de bendeleden niet geloofwaardig worden geacht.

Voorts wijst de Raad erop dat hoger in punt 7.2. reeds is komen vast te staan dat de verzoekende partij, het geheel van haar omstandigheden in acht genomen, niet aan toont zich als LGBTIQ-persoon in een bijzonder kwetsbare situatie te bevinden.

In zoverre de verzoekende partij nog beargumenteert dat zij een risicoprofiel bekleedt door haar "*simpele vrouw-zijn*" en zo kwetsbaarder is in de huidige context van El Salvador, dient te worden opgemerkt dat uit de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie blijkt dat discriminatie en geweld tegen (jonge) vrouwen en meisjes veelvuldig voorkomt in El Salvador en hen op een andere wijze raakt dan mannen. De verzoekende partij heeft echter *in concreto* geen elementen in dit verband aangehaald. De Raad herinnert er dan ook aan dat het loutere gegeven dat de verzoekende partij mogelijk onder een bepaald profiel valt op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan de verzoekende partij om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt

te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Het risico moet individueel en dus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. De verzoekende partij slaagt er *in casu* echter niet in aannemelijk te maken dat zij persoonlijk werd gevisieerd omwille van haar vrouw zijn.

Daarnaast herhaalt de Raad dat de verzoekende partij er geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk incident aanhaalt waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid diende te vrezen voor vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador omwille van haar geaardheid en zij zich voor het overige in het verzoekschrift beperkt tot het verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon en die zij op generlei wijze concretiseert.

Wat betreft het in het verzoekschrift aangehaalde rapport "*Deported to Danger – United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*" van 5 februari 2020 van Human Rights Watch dient bovendien te worden opgemerkt dat dit rapport in het bijzonder gaat over personen die terugkeren van de Verenigde Staten en die in vele gevallen over een specifiek profiel beschikken, onder meer een verleden als bendelid. De verzoekende partij toont, gelet op het voorgaande, allerminst aan dat zij behoort tot specifieke groepen terugkeerders met een specifiek profiel.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partij nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij (gedwongen) moet terugkeren naar haar land van herkomst.

7.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekende partij haar vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

8.1. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal (zie onder meer de COI Focus "*Salvador. Situation Sécuritaire*" van 4 juli 2022) en de verzoekende partij ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat "*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*" en "*In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.*" (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport "*An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*" van september 2018,

opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “*highly targeted and individualized*” wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekende partij is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekende partij haar geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Met haar algemeen betoog dat de bendes als de autoriteit gelden in de meeste buurten in El Salvador en dat zowel zij als de overheid zich structureel bezondigen aan buitengerechtelijke executies, het citeren uit en refereren aan landeninformatie toegevoegd aan het verzoekschrift en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal, toont de verzoekende partij geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door de verzoekende partij aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers minstens ten dele dezelfde, dan wel in dezelfde lijn ligt, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund. Uit het gegeven dat er in maart 2022 in El Salvador de noodtoestand voor één maand werd uitgeroepen nadat er 89 moorden plaatsvonden op vier dagen, kan niet blijken dat het *in casu* om willekeurig geweld gaat. De tijdelijke verlenging van de noodtoestand wijst hier evenmin op. De verzoekende partij toont hiermee bijgevolg niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan de verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid om haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS